

Одринъ на югъ, прѣзъ селата Сюютлю, Кара-хамза, Ариауткьой, Акарджа и Енидже ще допре до рѣката Теке-дереси. Послѣ ще слѣдва течението на Теке-дереси и Чорла-дереси до Люле Бургазъ, и отъ тамъ, прѣзъ рѣка Суджакъ-дере до селото Сергенъ, границата ще се простре прѣзъ височинитѣ направо къмъ Хекимъ-Табияскъ, гдѣто тя ще допре до Черно море. Тя ще остави морското крайбрежие близо до Мангалия, ще мине по южнитѣ прѣдѣли на тулчанскій самджакъ и ще се свърши на Дунавъ по горѣ отъ Расово.

Членъ 7.

Българскій князь ще се избере свободно отъ населеніето и ще се потвърди отъ Високата Порта съ съгласието на силитѣ. Никой членъ отъ царствующитѣ династии на великитѣ европейски сили не може да се избере за князь на България.

Въ случай на овдовяването на българскій тронъ избираніето на новия князь ще стане по сѣщитѣ условия и по сѣщитѣ форми.

Едно събрание отъ български първенци (нотабили), което ще се свика въ Пловдивъ или въ Търново, ще изработи, прѣди избираніето на князя, подъ надзора на единъ императорскій русскій комисаръ и въ присѣтствието на единъ турскій комисаръ организацията на бъдѣщото управление, както станѣ въ Дунавскитѣ княжества слѣдъ Одринскій миръ, на 1830.

Въ ония мѣста, гдѣто българитѣ сѣ смѣсени съ турци, гърци, власи (куцо-власи) или други, ще се взематъ въ внимание правата и интереситѣ на тия населенія, както въ изборитѣ тъй и въ изработването на органическій уставъ.

Въвежданіето на новото управление въ България и надзора надъ неговото дѣйствуйаніе ще се повѣри за двѣ години на единъ русскій комисаръ. Подиръ истичаніето на първата година слѣдъ въвежданіето на новото управление, ако върху това стане едно споразумѣние между Руссія, Високата Порта и европейскитѣ кабинети, тия послѣднитѣ ще могатъ въ случай на нужда, да присѣдинятъ къмъ императорскій русскій комисаръ свои особни делегати

Членъ 8.

Турска войска не ще прѣбивава вече въ България и всичкитѣ стари твърдини ще се разсипятъ съ разноски на мѣстното правителство. Високата Порта ще има право да располага съ военний материялъ и другитѣ вѣщи, които принадлежатъ на отоманското правителство и които сѣ останѣли въ изпразненитѣ споредъ амнистията отъ 19/31 Януарій крѣпости по Дунавъ, тъй сѣщо и съ тия, които се намиратъ въ крѣпоститѣ на Шюменъ и Варна.

До пълното образуване на мѣстната милиция, която ще бѣде достаточна за запазване на порядока, бозопасността и тишината, и на която числото ще се опрѣдѣли отпослѣ по едно споразумѣние между отоманското правителство и русскій императорскій ка-